

njenih dveh stavkov še en Andante v C) so sigurno najboljše dela te vrste v naši glasbeni literaturi.

Moški zbor „Gl. Matice“ je nato izvajal štiri skladbe: dr. G. Krekovo „Bratje, v kolo se vstopimo“, O. Devovo „Tihi veter od morja“, dr. G. Krekovo „Barčico“ in Jos. Michlovo balado „Atila in ribič“. O dr. G. Krekovem zboru „Bratje, v kolo“ sem svojčas že pisal v „Dom in Svetu“. Skladba je kljub nekoliko trdemu in navadnemu začetku ter odločno težavnemu koncu zelo dobro uspela; najlepše pa se je slišal srednji, mirni, iskreno občuteni del. Devov „Tihi veter“ je deloma prav nežen, deloma živahno gorak, v glasbenem oziru vseskozi čeden zbor; besedilo pa neprimerno. — Dr. G. Krekova „Barčica“ („Novi Akordi“ 1910, A. štev.) lepo slika otožno vožnjo treh fantov, ki nimajo domovja, ne družine, pa plovejo čez široko morje iskat si doma. V tem za izvajanje zelo priporočljivem zboru nastopita tudi bariton in tenor solo, ki sta ju pri Matičnem koncertu pela gg. Černe in Kovač. — Jos. Michlova balada „Kralj Atila in ribič“ se odlikuje po čudovito natančni deklamaciji, oziroma ilustraciji celega teksta. Znamenita, a tudi sila težka skladba. Tem večja čast zboru, ki je balado kakor tudi ostale skladbe absolviral z veliko sigurnostjo in preciznostjo. Predvsem pa čast koncertnemu vodju, g. M. Hubadu, ki zna z izredno inteligenco prodirati v še tako težke skladbe in jih podajati s svojim zborom na tako dovršen način.

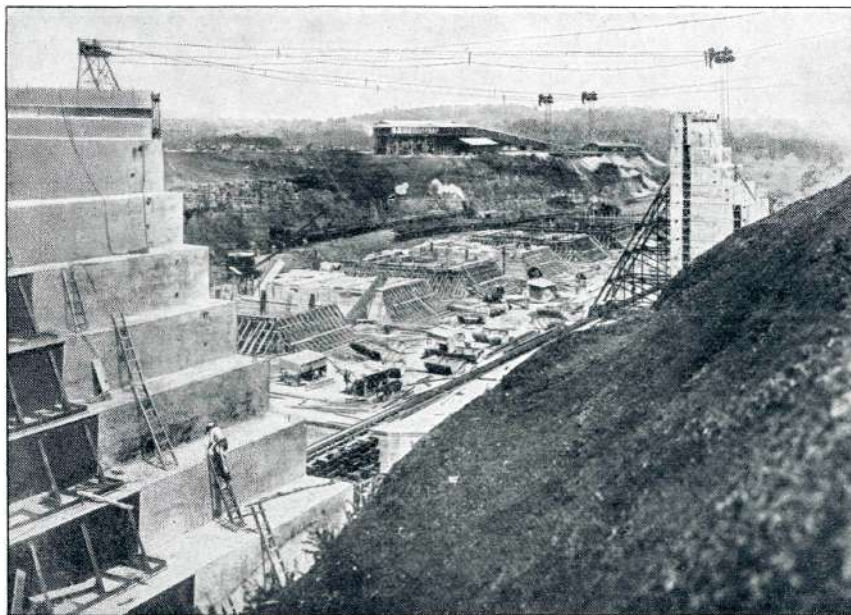
Mešani zbor „Gl. Matice“ je zapel a capella tri skladbe: prijazno Fr. Gerbičovo „Po zimi“, svečanomirno E. Adamičevo „Večerno“ in mojo „Pesmi žrjavov“. Tudi ti trije zbori so zelo lepo uspeli. O „Pesmi žrjavov“ omenjam le toliko, da se je izvajala natančno po mojih intencijah in si je lepše, idealneje izvajane ne morem misliti.

Kot zadnja točka koncerta se je ponovno izvajal N. Parmov „Povodnji mož“, balada za mešani zbor, solo in orkester. Melodizno delo je prišlo vseskozi do veljave in napravilo zelo prijeten vtis. Solo sta pela gospa Pavla Lovšetova in gosp. Leopold Kovač ter pogodila svoji vlogi na splošno zadovoljnost pričujočega množičnega občinstva. **Stanko Premrl.**

Knjiga o Prešernovi arhitektiki. Znano je, da je dr. Žigon prvi razkril zakone Prešernove arhitektonske umetnosti in prišel do zaključka, da je vplival pri tem na pesnika učenjak Čop; odkod pa je zajemal Čop, na to vprašanje dr. Žigon ni odgovoril. Zgrabil pa je to vprašanje njegov učenec, g. cand. prof. Jos. Puntar ter začel kopati na globoko; to ga je privedlo k estetiki romantiške šole in odtod nazaj v antiko. Napisal je o tem knjigo, ki se pravkar tiska;

v prihodnji številki prinesemo obširnejšo oceno tega zelo zanimivega in trudapolnega raziskovanja. Toliko smo že videli, da pisateljova izvajanja prinašajo neke vrste — razodetja.

„La Divina Commedia“ pri Angležih in Francozih. Učeni angleški dantolog Paget Toynbee poroča (Il giornale dantesco, 1911, IV. zvez.), da je popolnih prevodov te pesnitve v angleščini 25, izmed teh 10 v tercinah (torej kakor v izvorniku), 6 v metru izvornika, a brez rim, dalje 5 v prozi in še 4 v drugačnih metrih. Pričeli so pa še drugi prevajati, pa so ostali sredi pota: in so eni prevedli le Pekel: 21 prevodov, in sicer 8 v tercinah, 8 v nerimanih enajstercih, 3 v prozi in 2 v raznih metrih, tako da imajo potemtakem Angleži Pekel preveden 40 krat, in sicer: 18 krat v tercinah, 14 krat v nerimanih enajstercih, 9 krat v prozi in 6 krat v raznih drugih svobodnih metrih; potem so Vice še posebej prevedene 6 krat, t. j. 1 krat v nerimanih enajstercih, 3 krat v prozi, 2 krat v svobodnih metrih, in so torej vsegaskupaj prevedene Vice 31 krat, in sicer: 10 krat v tercinah, 7 krat v nevezanih enajstercih, 8 krat v prozi, in 6 krat v svobodnih metrih. Nebesa so bila razen gori omenjenih 25 prevodov posebej prevedena samo še enkrat v prozi, tako da so torej prevedena vsega skupaj 26 krat. — Kaj pa Francozi? Ti imajo 20 popolnih prevodov in sicer: 7 v verzih, 13 v prozi; razentega imajo še posebej Pekel preveden 14 krat (11 krat v verzih, 3 krat v prozi), Vice samo enkrat še posebej (v prozi), in Nebesa še 2 krat (1 krat v prozi, 1 krat v verzih); skupno torej 34 prevodov Pekla (18 v verzih, 16 v prozi), 21 prevodov Vic (7 v verzih, 14 v prozi), in 22 prevodov Nebes (8 v verzih in 14 v prozi). Angleži imajo torej mnogo več prevodov nesmrtnega Dantejevega dela nego Francozi; a zanimati so se začeli za „Divino Commedio“ Francozi prej, kajti njih prvi prevod je bil dogotovljen l. 1524., dočim je bil angleški dovršen prvi šele l. 1760. **Dr. J. D.**

KOPANJE PANAMSKEGA KANALA.